

FFV-U/CVA

Personaltidning inom FFV UNDERHÅLL/CVA

CVA—nytt nr 3 Torsdagen 20 april 1978

Personalen vid 4700: "Vi kommer varandra närmare"

En man att se upp till i tunnel 5 är Mikael Karlsson, där han uppflugnen på arbetsställningen tycks mäta höjd över havet. Den som ser upp till honom är Alf Ståhl.

Foto: Ingemar Kjellberg

Ett steg i tidens anda tas efter semestern då robotsektionens personal kommer varandra närmare. En långvarig »splittring» av 4700 upphör.

För att åstadkomma en mjuk övergång? — flyttade personalen vid 4260 i mörkaste december från tunnel 5 upp till marknivå och in i den nya telekomponentverkstaden. Med sig tog man också delar av personalen vid robotkontoret, 4240, som fram till december har tillfälliga arbetsrum i samma byggnad. I de tomma lokaler man lämnade efter sig påbörjades i mitten av februari en ombyggnad. Den ska vara avslutad i augusti och kostnaderna beräknas tangeras miljonstrecket.

Robotsektionens personal väntar ivrigt på att få ta arbetsplatsen i anspråk efter semestern. Ända sedan tillkomsten har sektionen varit utspridd i ett otal antal lokaler. Turerna har varit många och långa innan man nu blir »grannar» i tunnel 4 och 5. Flyttlag blir instrument- och optronikpersonalen — 4740 och 4741 — som lämnar tunnel 1 för större utrymmen med bättre arbetsförhållanden.

De nya lokalerna kommer också att innehålla robotapparatverkstad — vars personal tills vidare är hänvisad till provisoriska utrymmen i tunnel 4 — och laserunderhåll. Inalles kommer omkring 30 personer att arbeta i de nya utrymme-

na. Detaljplanering pågår också av resterande delar i tunnel 5.

Mindre kompletteringar och förnyelser av arbetsmaterial kommer att ske i samband med flyttningen. Bland annat finns en ny autotester redan på plats färdig för installation. Den kommer till en början att användas för testning av målsökare och styrsystem.

En viktig nyhet blir att de nya lokalerna erbjuder bättre förhållanden för den materiel man arbetar med. Renare miljö medför effektivare och mer rationella arbetsförhållanden, vilket ger utslag i bättre kvalitet.

Robot och el effektivare: Först med nya samarbetsgrupper

Inom FLYGPLAN/Produktion har man bildat samarbetsgrupper som ska ta itu med utveckling av arbetsformerna för bättre effektivitet.

Att skaffa kunder och behålla dem och att hela tiden skapa nya marknader ger oss trygghet i jobbet. I gengäld ska vi erbjuda våra kunder — militära som civila — ett snabbt arbete av god kvalitet till rimligt pris, tre faktorer som tillsammans ger effektivitet.

Den tiden ett arbete tar kan variera liksom priset och ändå ge kunden full valuta för pengarna. Men — kvaliteten på ett utfört arbete måste alltid vara den rätta.

Vi ansvarar gemensamt för att våra tillgängliga resurser utnyttjas till att förbättra vår effektivitet. Det är i det sammanhanget angeläget att arbetsformer utvecklas där alla känner intresse, delaktighet och ansvar för tider, kostnader och kvalitet — det vill säga kundens behov. Vår effektivitet ska övertyga kunderna om att det är till oss de ska vända sig för underhåll av sina utrustningar.

Detta blir en uppgift för de samarbetsgrupper som nyligen påbörjat sitt arbete. Inom elsektionen kommer tre grupper att arbeta vid respektive 4630/4660, 4640 och 4650. Inom robotsektionen, 4700, arbetar tills vidare en grupp.

Sektionernas informationskommittéer, IK 4600 och IK 4700, utser samarbetsgrupperna och i var och en ingår en representant för Produktionsteknik, 8420. Man ska föreslå former för ett fungerande samarbete inom sektionerna och bland annat behandla frågor rörande arbetsorganisation, information och uppföljning. Det är en ansvarsfull och krävande uppgift med fortlöpande rapportering om erfarenheter till sektionens informationskommitté. Resultaten ska sedan ligga till grund för fortsatta diskussioner om förändring av arbetsformerna.

Intressanta frågor i sammanhanget är bland annat om man lyckas skapa laganda och utrymme för idéer och initiativ. Hur ska en återkoppling av information ske och hur mäter man produktivitet och normalprestation? Svaren på sådana frågor kommer att vara till stor hjälp när det gäller att förbättra vår konkurrenskraft.

Detta sätt att arbeta med speciella grupper på arbetsplatserna är i sig själv ett sätt att tillvarata tillgängliga resurser och förbättra effektiviteten.

Bättre ett förslag i lådan ...

Det här glada gänget glömde visst att säga »omelett». Kanske saknade de Mikael Skantz, som inte kunde delta när ersättningsgarna delades ut.

Foto: Hans Hedin

Den 21 februari fick 18 förslagsställare välförtjänta ersättningar. Beloppens storlek varierade beroende på antalet inlämnade förslag och den vinst de beräknas medföra.

Den högsta summan tilldelades Gunnar Larsson och Sören Carlsson, 8836, som tills vidare får dela på 2.000 kronor. Deras gemensamma förslag gäller komprimering av sopor i container med hjälp av tunga betongstycken. Soporna pressas samman betydligt och tömning behöver inte ske så ofta som tidigare, vilket ger en avsevärd besparing. En uppföljning kommer att ske under tre månader och därefter ska man bestämma det slutliga ersättningsbeloppet.

... än tio i huv'et

Många av förslagen har flera upphovsmän och särskilt flitiga har man varit på 6952. En ersättning på tillsammans 3.000 kronor för inte mindre än sju förslag fick Tomas Persson och Ove Asp. Fem förslag – varav två egna – gav Tage Persson 1.000 kronor och 800 kronor fick Sven-Åke Andersson för sitt eget och de tre förslag han lämnat in tillsammans med Tage.

Följande förslagsställare fick ersättningar denna gång: Kurt Bergström, 4262, tillsammans med Karl-Gunnar Bengtsson, 4262, vardera 600 kronor, Håkan Isaksson, 6953, 500 kronor, Göran Munter, 6331, tillsammans med Folke Eriksson, 6331, vardera 250 kronor, Hans Andersson, 5237, 600 kronor, Bengt Carlsson, 4634, 200 kronor, Gunnar Larsson, 8836, tillsammans med Sören Carlsson, 8836, vardera 1.000 kronor, Tage Persson, 6952, 400 +200 +200 +100 +100 kronor, Sven-Åke Andersson, 6952, 400 +200 +100 +100 kronor, Lars-Erik Gäfvert, 6951, 400 +100 kronor, det sistnämnda beloppet för ett förslag tillsammans med Jan Olgemar, 6951, 100 kronor, Mikael Skantz, 6951, 200 kronor, Tomas Persson, 6952, samt Ove Asp, 6952, vardera 300 +300 +200 +100 +200 +250 +150 kronor, Rolf Brogren, 4634, tillsammans med Lars Görts, 4634, vardera 300 kronor.

Skoförsäljningen i personalbyggnaden sker från och med 3 april på nya tider.

Förmiddagar klockan 10.00 - 11.00

Eftermiddagar klockan 14.00 - 15.00

Åke Entoft

Jag fick medalj – trots tjuvstart

»Lördagen den 4 mars hade jag nått målet – jag stod vid starten i Sälen». Så börjar Kjell Eriksson, medlem av CVA IF:s skidsektion, rapporten om sitt livs första Vasalopp. Han berättar vidare.

»Efter bussresa från Arboga och installering i Limaskolan var det dags att praktisera de »gamla rävarnas» goda råd om bland annat vallning. Valla – provåka – valla – sova – upp och valla igen. Till slut kunde man stjäla sig till någon timmes sömn.

Söndag morgon började halv tre med köbildning för frukost. Pannkaka klockan tre på natten! Den stoltaste furu skulle väl falla för sådan gödning? Men nu var det inte fråga om furor utan om Vasaloppsåkare.

Jag följde med »Arbogabussen» till startplatsen klockan halv fem, en timme före insläpp. Enligt förhandstips skulle det bli rusning efter de bästa platserna och det gällde att försöka komma ut till vänster mot älven. Sedan jag parkerat mina skidor på plats i fjärde led och tagit ut riktmärke för att kunna hitta igen dem, promenerade jag fram till elitens startplats cirka en kilometer längre fram. Där var tomt! Det fanns ingen anledning till rusning efter bra platser i första led – där var varje plats en bra sådan.

På väg tillbaka mot skidorna träffade jag på vänner och växlade några ord. Det var nu en timme kvar till start och blötsnö började sakta dala. Paniken steg i de borte leden. Hade man nu missat vallningen trots allt? Vid pass halv åtta hördes en röst: »snart dags för tjuvstart». Strax rasslade några tusen par skidor mot marken. Överdragskläderna lades i säckar som kastades till en fälla. Ombyteskläderna hade man redan lämnat i säckar på lastbilsflaken. Smällar av bindningar som spändes, klappret av skidor som provåktes – nu var det nervöst.

Så bar det iväg! Det hördes inget skott. Jag såg bara att de främre leden började röra sig framåt. Det var först efteråt jag fick höra att det varit tjuvstart igen – cirka två minuter. Här gällde det att hålla sig stående, att ha ett fast tag om stavarna och smidigt hoppa över alla mänskliga hinder. En lucka på 200 meter öppnades framför mig och jag satte full fart. Luften skallade av »vänliga tillrop» som ljud oftare och högre ju längre upp man kom i backen – den första proppen. Tevekamerorna gör inte den backen rättvisa. Tre stigningar på vardera 200 meter tornade upp sig och i gyttret av skidlöpares fanns inte tillstymmelse till medmänsklig anda. Ut med armbågarna och slit dig fram! En medlöpare kommenterade min framfart: »nog har min fru vassa armbågar, men du var mig ett steg värre».

Nu följde 15 kilometer stakning i isiga »spår» över myrarna fram till Mångsbodarna. Det var påfrestande för armarna

och i stigningarna före Evertsberg blev det bakhalt. För att inte ta ut mig helt stannade jag, lade på gult och bättrade på med en gasollampa som jag lånade av en medlöparens supporter. Hela tiden strömmade åkare förbi mig i spåren och jag var ivrig att komma iväg igen. Klockan tolv passerade jag Evertsberg med omkring 4.000 åkare framför mig.

Utförlöperna gav ingen vila. Det gällde att snabbt kasta sig från spår till spår för att inte hamna bland dem som blivit liggande på marken. Den första riktiga tröttheten gjorde sig påmind i backarna upp mot Oxberg. Blåsor i händer och på hälar började spricka. Det irriterade och sved. Efter att ha försökt göra sällskap en bit med en representant från Arboga skidklubb som ryckte var jag totalt slut. Dags att vila igen med med omvallning och salttabletter. En vänlig åskådare gav mig saft och kaffe och väl framme i Oxberg drack jag både välning och blåbärssoppa och åt en apelsin för att ge kroppen en ny uppladdning. Effekten lät vänta på sig men efter ett tag försvann den värsta tröttheten och före Eldris fick jag sällskap av Erik Hjalmarsson från Götlunda och vi följdes sedan åt till Mora.

Den mildt sagt heta stämningen i stigningarna vid starten hade så här långt fram på dagen svalnat betydligt. Man kunde nu bara höra en och annan lam protest från förörättade medlöpare. Vänliga åskådare hjälpte oss framåt med påhejningar och glada tillrop längs banan. Före Oxberg fick man av en glad dalmas veta att »nu grabbar ser ni snart klockstapeln i Mora — det är bara 23 kilometer kvar». Sida vid sida åkte Erik Hjalmarsson och jag in på Vasagatan i Mora. Här hade man avgjort de bästa spåren längs hela banan. Väl på upploppet fick vi via högtalarna veta att våra platser skulle ligga strax över 3.000. Var det möjligt?

»I fädrens spår för framtidens segrar» skymtade ovanför huvudet och strax efter trycktes en medalj i min hand med en gratulation. Startkortet stämplades 17 minuter före medaljtidens utgång. Stel i kroppen efter 7 timmar 43 minuter och 28 sekunder i Gustav Vasas spår kunde jag konstatera att 63,5 mils träning gett gott resultat även om milen kunde ha varit några fler. En 3.038:de plats i mitt livs första Vasalopp plus en medalj är ändå en god början och lämnar framför allt kvar ett trevligt minne».

Kjell Eriksson, 6030

Kritik mot konferensvärdar

Vi på 5335, 5337 och 5339 vill fästa uppmärksamheten på vår utsatta position!

Våra arbetsrum ligger intill sessionssalen i gamla administrationsbyggnaden vilket medför att deltagare vid konferenser och sammanträden i stor utsträckning använder våra telefoner som kommunikationsmedel. Det påverkar vår arbetssituation så att vi under längre eller kortare perioder under dagen inte kan arbeta. Vårt arbetsmaterial består ofta av hemliga eller halvhemliga dokument som vi då måste lägga undan och det skapar irritation om man kommer av sig i påbörjade problemlösningar. Det hela kunde vara bagatellartat om det rörde sig om enstaka tillfällen, men tyvärr inträffar detta tidvis 3 - 4 gånger i veckan.

Vårt läge intill sessionssalen resulterar också i att våra besöksstolar lånas flitigt. Återstår då för oss att använda golvet för våra egna besökare tills vi själva får hämta tillbaka stolarna.

Utanför våra arbetsrum används korridoren som paus- och rökplats. Inte minst för icke-rökarna bland oss är detta störande.

Vi på avdelningen blir mycket ofta av uppringande ombedda att hämta folk från sessionssalen. Dessutom är värmeskäpet, som många med administrationsbyggnaden som arbetsplats utnyttjar, placerat i detta kombinerade sessions-, lager-, förråds- och lunchrum med pentry. Många känner sig tyvärr som inkräktare när de ska hämta sin mat och vän-

der hellre i dörren och tar senare lunch för att slippa gå in de gånger då hela sessionssalen utnyttjas.

Kanske behöver vi inte längre dras med dessa problem

- om de som står för konferensen/sammanträdet informerar deltagarna om var telefon finns tillgänglig. E l l e r - varför inte installera en telefon i konferensrummet eller i foajen?
- om man till varje tillfälle skaffar fram tillräckligt många stolar för deltagarna
- om man informerar om att arbete pågår i angränsande rum och visar var deltagarna kan ta en rökpaus
- om man kan ordna så att vi har tillgång till värmeskäp och lunchrum också under pågående konferens.

Personalen i 5335, 5337 och 5339

Kritiken är onekligen berättigad på många punkter. Visst bör varje värd beakta insändarens förslag och bättre förbereda för konferenser och deltagare. Stolar ska självfallet finnas till alla gäster utan att omgivande arbetsrum berörs. Inte heller tar väl någon deltagare illa upp om man informerar om var paus kan förläggas eller var telefon finns tillgänglig för utgående samtal?

Vad beträffar frågan om telefon i sessionssalen tycks det vara tveksamt om man kan få till stånd någon omedelbar lösning på det problemet. Antalet telefoner ökar ständigt och i samma takt minskar växelns resurser. Möjligheterna till nyanslutningar är redan nu knappa och det är nödvändigt att vara återhållsam med nya installationer.

Kanske kan problemen lättas i gamla administrationsbyggnaden då man i juli nästa år får tillgång till lokaler i nya teknikhuset. Då tillkommer nya konferensrum, vilket välkomnas varmt på många håll.

Men till dess — s k ä r p n i n g k o n f e r e n s v ä r d a r !

Red CVA-nytt

Tillfälligt avbrott!

Tisdagen den 4 april råkade man ut för ett ofrivilligt avbrott i schaktningsarbetet för kulvertanläggning till nya elektronikverkstaden. En ledning för vattenmatning till motorverkstaden gick av under arbetet. Det kan vara mycket vanskligt att undvika sådana olyckor vid grävningar av det här slaget, eftersom ledningsdjupet inte finns angivet på ritningarna.

Vattentillförseln stoppades och arbetet i verkstaden avstannade under drygt en halv timmes tid. Tur i oturen var, att det hela hände på eftermiddagen. En rörfirma kontaktades för reparationsarbetet och lyckades senare samma kväll få bukt med brottet. Arbetet i verkstaden kunde på onsdag morgon åter fortsätta som vanligt.

In memoriam

Den 22 mars avled Knut Kihlman i en ålder av 63 år.

Han var född den 12 juni 1915 i Östra Tollstads församling i Östergötland. Till FFV-U/Arboga kom han redan i juli 1945. Under senare år arbetade han här som tekniker vid teleinstrumentverkstaden.

ÅRETS SISTA VINTERSPORTNYHET?

Namn som Patrique Pierrat, Tommy Limby och CVA IF:s Kjell Eriksson har redan nämnts i Vasaloppssammanhang.

Visste ni däremot att vi på CVA har en samling kämpar som gjort samma hårda dagsverke utan att ett ord nämnts om saken? Därför vill CVA—nytt gärna presentera våra åkare för läsekretsen.

Bland förstagångsåkarna finns **Sven-Erik Åberg, 4436**, som debuterade med en tid på 10 timmar och 11 minuter. Trots de dåliga väderförhållandena vid premiären kommer han att åka igen liksom arbetskamraten **Lennart Olofsson, 4436**. Lennart missade en medalj med knappt en timme och fick tiden 8 timmar och 52 minuter.

Provåkte gjorde **Bertil Gustavsson, 5736**, som tyckte att sträckan Sälen — Evertsberg var en lagom genomkörare första gången. När han anlände till kontrollen i Evertsberg var tvåslaget passerat. Det rep som sätter stopp för vidare Vasaloppssåkning efter klockan två hade då varit uppspänt över banan sedan fem minuter. Någon sax ingick inte heller i Bertils skidutrustning och repet fick förbli helt. Troligen kommer inga rep att spännas i hans väg nästa år eftersom han, enligt egen uppgift, redan nu lagt sig i träning för nästa lopp.

För **Håkan Lindgren, 6931**, var detta den andra starten, som inte heller kommer att vara den sista. I år blev tiden 9 timmar och 27 minuter, vilket väl tyder på att han kom till Mora den 5 mars. Själv är han litet svävande när det gäller datum.

Rune Gustavsson, 6150, missade oturligt medaljen med futtiga 16 minuter. Tiden i mål var 8 timmar och 16 minuter. En tröst är ändå att han i sin nästa start, som blir fjärde i ordningen, får flytta fram till tredje led.

Bra tid i sitt femte Vasalopp hade också **Nils-Erik Lagerström, 4445**, med 8 timmar och 56 minuter. Blir det manne sjätte loppet i följd nästa år?

Litet osäkert är det om **Börje Nilsson, 5442**, kommer att starta då. I Evertsberg hade han bestämt sig för att inte starta en fjärde gång, men väl i Mora rådde viss tvekan på den punkten. Ett byte från träskidor till plastdito skulle kanske få honom att tänka om helt? I mål hade han i stort sett samma tid som **Arnold Junflo, 8200**, vilken anlände till Mora den 5 mars men är något osäker om när han startade från Sälen. — Jag har inte siktat inställt på tider eller medaljer, säger Arnold Junflo, utan ska försöka åka tio år i följd. — Det återstår nu att åka tre gånger för att nå det målet, tillägger den siste i raden av årets Vasaloppssåkare som CVA—nytt varit i kontakt med.

I förra numret av CVA—nytt förväxlades två av FMK Arboga styrelseledamöter. Så här skulle det ha stått:

Materialförvaltare Evert Olofsson, 5337

Ledamot Kent Niklasson, 6332.

Red beklagar misstaget!

Av konstföreningens verksamhetsberättelse för år 1977 framgår att medlemmarnas antal under året ökat med 89 till vid årsskiftet 720 medlemmar. 18 av dem samlades på kvällen den 30 mars i Stadsbibliotekets hörsal. Målet för sammankomsten var Färgtrollets årsmöte och dessutom lockades man av kallelsens löfte om rapport med diabilder från Parisresan i mars.

Vid årsmötet invaldes Yngve Blomquist, UR, som ny ledamot i styrelsen, som för övrigt omvaldes i sin helhet.

Ordförande	Per-Olof Olsson	FFV-U
Sekreterare	Sören Holmbom	FFV-U
Kassör	Olof Svensson	UR
Ledamot	Yngve Blomquist	UR
Ledamot	Håkan Forsell	FFV-U

Mötet beslöt att månadsavgiften ska vara oförändrad 5 kronor under året. Bland övriga frågor diskuterades den dåliga anslutningen till föreningens billiga konstresor. Vid en konstresa till Västerås i november deltog endast två medlemmar. En aktiveringskampanj med bättre information bland annat via personaltidningen ska göras under året.

Så var det dags för rörliga bilder från Paris till kommentar av Jahn Westerlund, en av deltagarna i Parisresan. Både film och egenhändigt framställda diabilder gav en mycket stämningfull bild av den franska huvudstaden. Efter utlottning av tre grafiska blad avslutades kvällen med ytterligare en film om konst.

TACK

Till chefer och arbetskamrater riktar jag ett varmt tack för all uppvaktning på min 50-årsdag.

Paul Bardell, 6231

Till arbetskamrater, SF samt FFV-U ett hjärtligt tack för blommor vid min avgång med pension.

Sven »Conte» Peterson,
fd 2065

Ett hjärtligt tack för all uppvaktning på min 60-årsdag.

Pelle Sjölin

Mitt hjärtliga tack för andligt och lekamligt stöd när SM—guldet »gled» oss ur händerna.

Anders, AIK

I pension

28 februari	Ingrid »Maja» Lind	4600
	Kurt Nordin	5400
31 mars	Gösta Lundin	6940
	Stig Samuelsson	6970
	Sigvard Norgren	6630
30 april	Sven »Conte» Peterson	6230

(Sven »Conte» Peterson går i pension först den 30 april men får komma med redan i detta nummer, eftersom han avtackades den 31 mars och avnjuter en semestermånad fram till sin pension).

Red